

Szerkesztőségi iroda:

Nagybcskerek,

Zápolya-utca 1-ső szám.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybcskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Nagybcskerek, 1903.

XXXII. évfolyam. 52. szám.

Előfizetési árak:

Egész évre ———— 24 kor.
Félévre ———— 12 .
Negyedévre ———— 6 .
Egy óra ———— 2 .
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapi kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Csütörtök, március 5.

Wlassics miniszter rendelete.

Nagybcskerek, március 5.

A közelmúlt napokban sok szó esett a hírlapokban Wlassics Gyula közoktatásiügyi miniszter rendeletéről, mely figyelmezteti a középiskolák tanárait, hogy a diákság selejtesét idejében rostálják ki az alsó osztályokban, mielőtt az „érettségi” megszerzik és hogy olyankor, mikor a tanuló csak kegyelem-elégséggel bocsájtható fel az V. osztályba, akkor inkább kegyetlen-elégtelennel tereljék át a gyakorlati életpályák felé.

„Hanyatlás, középkor, visszaesés, sötétség”, meg mi egyéb hangzatos kiszólások és szólások, amikre nézve különben sem szoktunk zavarba jönni, mikor a liberális szent nevében kell suhogtatni a tollat: voltak az enyhébb kifejezések, mik a rendelet kommentálása közben nyomdáfestéket láttak.

Hát szó ami szó; de egy erős kifogásunk nekünk is van ez ellen a rendelet ellen; nevezetesen: vagy tiz esztendővel elkésztett adódott ki.

Nem lett volna szabad ily rendelet kiadásával addig várakozni, amíg oda-jutottunk, hogy börtönöri vagy végrehajtói állásokra okleveles ügyvédek pályáznak, hogy okleveles mérnökök azzal csinálnak konkurenciát a díjnokoknak, hogy ők két korona napidíj helyett egy korona napidíjért hajlandók másolni, csak hogy száraz kenyérhez is jussanak; nem lett volna szabad végül addig várakozni, míg középiskolát végzett egyének helyettes szolgálai állásra pályáznak; a középiskola négy osztályát végzett emberek pedig minden képzelhető és elképzelhetetlen protekciót megmozgatnak, hogy napidíjas helyettes kályhafűtők lehessenek.

Azonban jobb későn, mint soha. És

ha a szellemi proletariátus ily ijesztő elszaporodásával szemben akad végre mégis egy miniszter, akiben van elég erkölcsi erő, hogy szembeszálljon az előítéletekkel és egy beteges társadalmi áramlattal: akkor legalább is kár öreg ágyukkal kivonulni az ilyen miniszternek okos és nagyon is indokolt intézkedése ellen.

Hát valamelyest mi is liberálisok volnánk vagy mi! És most azt kérdezzük a liberális és a józan ész nevében mindenkitől, akit illet: „Vissza kell-e szoritani a tudományos pályáról az embereket oly országban, ahol nincs sem ipar, sem pedig kereskedelem; ellenben van példának okáért, egy-egy minisztériumban 26—35 fizetéses fogalmazó-gyakornok, akikből 6—8 esztendei ingyenszolgálat után lesz, doctor juris létükre, ötszáz forintos díjas fogalmazó-gyakornok?”

De térjünk csak vissza az iskolához. A tapasztalat és a gyakorlat azt tanítja, hogy egy-egy osztályban negyvennél több gyermeket sikeresen tanítani nem lehet.

A paedagogia és a középiskolai törvény egyaránt magukéva tették ezt a feladást. De mivelhogy nálunk a növendékeknek oly özöne önti el évről-évre a középiskolákat, hogy még a Dárius kincse sem lenne elegendő új osztályok állítására, ha egy-egy osztályba csak 40 tanuló helyeztetnék el, ennél fogva 66, sőt 70 tanuló is összeverődik egy osztályban.

Hetven tanulóval, még ha egytől-egyig csupa merő lángész volna is valamennyi, lehetetlen a tanárnak a joggal elvárható, törvényszabta eredményt elérnie. Pedig hát köztudomásu, hogy 70 növendék között, statisztika szerint, van 2—3 kiváló eszű gyermek, van vagy 25—30 normális közepes tehetség; a többi a közepesen is jóval alul marad. Ez az utóbbi óriási kolonc azután reá nehezedik a tanárnak nemcsak

a fizikai erejére, de a lelkére is és megbénítja azt; elveszi munkakedvét annak a biztos tudatában, hogy bármit kövessen is el, lehetetlen a kívánt célt elérnie. Az ilyen túlszűrt osztályok nevelik a tanárt paedagogiai favágóvá. Tisztelem én már most azt a dicső liberálismust, amely az én, esetleg jó közepes tehetségű fiamat, akiből ha negyvened magával ülne az osztályában, lelküismeretes tanára jóra való okos embert nevelne, csak azért kárhoztatja arra, hogy tudatlan, fölületes fráterrá legyen, mert a szomszédaim 30 tehetségtelen és hanyag fiának méltóztatik a tanárt rendes munkájában megakadályozni. Vagyis: ha a szomszédom fia számár, akkor maradjon az én fiam is számár. Hát hiszen egyenlőségnek ez is egyenlőség, az igaz, de nem kérünk az ilyen liberálismustól.

Különbözik egy egész sereg olyan országban, amelynek fejlett kulturáját és iskoláinak kiváló mintaszerűségét mi egy évszázad mulva talán ha elérjük, nemcsak a középiskolai, de még az egyetemi tanulmányokra is csak szigorú felvételi vizsgálat alapján bocsáttatnak a növendékek, még azon esetben is, ha szabályszerű előtanulmányokat a legjobb bizonyítvánnyal igazolják is.

De halljuk, mit mond a liberális? Azzal érvel, hogy nem lehet tudni, micsoda lángész rejlik esetleg abban a 14 éves fiuban, akit a középiskola negyedik osztályából a kereskedelmi vagy iparos pályára tereltek a miniszteri rendelet alapján a lelketlen professzorok? Hány nagy eszű embertel nyilatkozott meg a tehetség csak érettebb ifjú korában. Példák erre természetesen tucat szám állanak rendelkezésre. Akár mi is szolgálhatnánk néhányval.

De ezzel szemben azt kérdezzük most már ugyancsak a liberális, melyek katedrában vagy evangéliumában van megírva az,

A „TORONTÁL” tárcája.

Támasz nélkül.

Mikor Masinka Pavlecky, a Kuskinék fiatal nevelőnöje, egy sétája után hazatért, nagy fölfordulásban találta az egész házat. Mihály, a portás, aki kaput nyitott neki, mód nélkül dühös volt. Olyan vörös volt, mint a rák. Felülről pedig nagy lármá hallatszott.

— Nyilván, megint roham van a nagyságának — gondolta Massinka — vagy az urával veszett össze megint . . .

Mikor a folyósóra ért, csak nézte, mint sugdosnak össze a szobalányok. Egyikük keservesen sirt. Az emeletre érve látta, mint rohan ki Nikolaj Szergeics, a ház ura, egy alacsony, még nem öreg, de kopasz ember, kikelt arccal az ő. már t. i. a nevelő — szobájából. Szintén ki volt pirulva és szörnyen haragudott. Eszre sem véve a nevelőnőt, elszaladt előtte s karjait ég felé emelve, úgy kiabált, a hogy csak a torkán kifért: — Ez borzasztó Micsoda tapintatlanság!

Milyen cudar, gyalázatos egy dolog.

Masinka belépett a szobájába. Elejében először most ismerte meg azt a fájó érzést, amelyről csak másoktól függő embereknek lehet fogalma: kiküttatták a szobáját. A ház ura, Fedoszja Vasziljevna, egy kövér, széles vállú, fekete szemöldökű, pehelyszerű bajuszu, vörös képű, vörös kezű cselédforma asszonyság ott állt az asztal mellett s pamutgombolyagot, foltnak valókat, tüt, cénát, horgolótűt, gyűszűt stb. rakogatott vissza egy munkáskosárba. Úgy látszott, hogy nagyon roszkor nyitott be a nevelő — mindenestre váratlanul — mert a mint a háziasszony a leány arcát megpillantotta, elfogultan így mentegetődzött:

— Bocsánat . . . véletlenül fellöktem ezt a kosarat . . . a ruhám ujja akadt meg benne.

Még hebegett valamit Kuskinné, azután kisuhan a szobából. Masinka meg csak ámult-bámult, mikor szétnézett a szobában, de nem bírta el sem képzelni, hogy mi történhetett s csak a vállát vonogatta. Félteben szinte fázott.

. . . Vajjon mi keresni valója lehetett Fedoszja Vasziljevának az ő munkakosarában? Ha — mint a hogy mondta — csakugyan véletlenségből döntötte föl: miért volt hát úgy kipirulva s miért szaladt ki Nikolaj Szergeics oly őrült módon az ő szobájából? Miért volt kinyitva az a kis pénzügyítő szekrény is, amelyikben tízköpek eszűpénzeit és régi bélyegeit szokta tartani a nevelő? Kinyitni ugyan kinyitották, de becsukni már nem bírták bár a zárját is elpusztították.

A könyvszekrényen, az asztalon, még az ágyon is meglátszott, hogy össze-vissza van forgatva, sőt a fehérnemű közt is turkált valaki. Bár eszesen össze volt rakva, de még sem úgy, mint ahogy Masinka szokta rendbe tartani. Annyi bizonyos, hogy gyökeresen átkutattak mindent. De vajjon miért? Mi történhetett? Masinkának most hirtelen eszébe jutott, hogyan föl van duiva a portás arca, eszébe jutott az általános, még mindig tartó nyugtalanság, meg a kisirt szemű szobalány. — Hát ha mindez a házmozgással van összefüggésben? Hát ha most ő is bele van keverve valami borzasztó dologba? Masinka elsápadt s csakugy rogyott az előtte álló fehérneműs kosárra.

A szobaleány lépett be a szobába.

— Liza, nem tudja miért kutattak át mindent az én szobámban? — kérdezte a nevelőnő.

A nagyságának egy kétezer rubeles mellítje elveszett — szolt Liza.

— Ugy . . . de hát minek kutattak én nálam?

Mindent fölhánytak, kisasszony. Még én nálam is . . . Sőt minket egészen meztelenre vetkőztettek és úgy motoztak meg . . . De én kisasszony . . . Isten látja a lelkemet . . . én nem tudom, hová lett az a mellű. Hiszen nem is voltam az öltözőszobában. A rendőrség előtt sem mondhatok többet.

— De miért kutattak én nálam? — ez nem fért sehogy sem a fejébe.

— Hiszen már mondtam, hogy a mellű eltűnt . . . maga a nagysága hányt mindent összevissza a saját kezével . . . sőt Mihályt, a portást is ő maga motozta meg. Szégyen, gyalázat: Nikolaj Szergeics még ott állt mellette s csak kárált, mint valami rossz, kotlás tyuk. A kisasszony nem félhet semmitől. Nem találtak nála semmit! Ön nem is látta azt a mellűt, hát ne is féljen!

— De ez mégis gyalázatos lealacsonyító dolog! — szolt Masinka, haragjában alig bírva még lélegzeni is. — Hiszen ez ocsmányság . . . ez alávalóság! Nincs jogában a háziasszonynak engem gyanusítani s a portékáimat szanaszét turkálni! . . .

— Ön most idegen emberek házában lakik, kisasszony: — sóhajtott Liza — és bár ön kisasszony, de mégis csak olyan eselédfele . . . Hja, itt nem úgy van ám, mint a papánál és mamánál volt . . .

Masinka leborult az ágyra, elkezdett keservesen zokogni. Ilyen csuful még nem bántak vele életében, így még soha nem sértette senki . . . Őt, egy falusi tanító jölnevelt, tisztességes leányt lopással gyanusítani! . . . Meg volt győződve róla, hogy ennél már nincs nagyobb sértés a világon. És önértetének a súlyos sérelméhez járult még azon való végtelen aggódása is, hogy mi lesz még ebből a dologból?

A legellentmondóbb gondolatok kergetőztek

A „Hivatalos Melléklet” 41-ik számával.

hogy iparosnak vagy kereskedőnek csak tökkelütött ostoba ember való? Kérdjük továbbá, hogy ha a középiskolától elterelt nagyszámú, tehetség nélkül való tanuló közt tényleg akadna egynéhány olyan is, akiről később kitűnnék, hogy kiváló észtehetséggel van megáldva: mi kára lenne akár a nemzetnek, akár pedig az illetőknek maguknak abból, ha ebben az országban nemcsak egyetlen egy, hanem mondjuk tíz tucat Thék Endre-féle kaliberű iparos és kereskedő volna?

Az igazi tehetség minden téren érvényesül; még pedig úgy a maga egyéni javára, mint a nemzetére is.

Wlassics miniszter rendeletében nincs tehát semmiféle olyan mozzanat, nem foglaltatik abban semmiféle olyan intézkedés, amit akár a liberálisizmus, akár a szociológiai, vagy akár a humanizmus nézőpontjából jónak észszel kifogásolni lehessen. Ellenkezőleg más országban ünnepezték volna Wlassicsot azért a férfias elhatározásért hogy végre akadt ember, aki az ösdi felfogásból eredő előítéletekkel mer szembe nézni? De nálunk? Nálunk „feszítsd meg!”-et kiáltanak; mert nálunk lehet még nagyhangzú jelszavakkal hanglejtést keltetni és olcsó dicsőséget aratni.

Választások a városnál.

— Saját tudósítónktól. —

— március 5.

A decemberi városi tisztújításnál tudvalevőleg több állást nem töltöttek be, sőt a főjegyzőnek polgármesteri tisztségét megválasztása folytán a főjegyzői állás is megüresedett. Ezeknek az állásoknak betöltésére az alispán pályázatot hirdetett, amely most járt le.

A főjegyzői állásra 6-an, az I. pénztári szám-tisztai állásra 3-an, a három városi irnoki állásra 19-en pályáztak.

Dr. Vinczehidly Ernő alispáni helyettes már a választó közgyűlés határidejét is kitézte s ez március 10-ikén kedden d. e. 9 órakor lesz a városház nagytermében.

Itt egyuttal közöljük a most pályázók névsorát, zárjelben a minősítéssel:

A főjegyzői állásra:

Strósz Béla megyei tb. főjegyző (államtudományi államvizsga.)

Rehák Béla városi jegyző (jegyzői oklevél.)
Mattanovics György városi I. jegyző (jegyzői oklevél.)

Pánics Dániel városi tanácsnok (jogtudományi államvizsga.)

Dr. Jankovics Milán kir. közjegyző-jelölt (jogtudori oklevél.)

Kiss Sándor törvényszéki bíró (ügyvédi oklevél.)

II-ik pénztári számtisztai állásra.

Vogl Jakab városi irnok.

Schönherr Antal városi adóvégrehajtó.

Funk Arthur városi irnok (jegyzői oklevél.)

A három városi irnoki állásra.

Sántha Gusztáv városi I. oszt. díjnok.

Machalek János városi villamvezetőségi díjnok (polgári iskola IV. oszt.).

Hölzl Róbert városi I. oszt. díjnok.

Árvay Ferenc községi irnok.

Heller Antal közjegyzői irnok (polgári iskola IV. oszt.).

Napholz Sándor városi díjnok.

Paul János városi I. oszt. díjnok.

Kozmácz Nándor városi díjnok (jegyzői oklevél.)

Rádd János ügyvédi irnok.

Hubert Dávid városi helyettes-irnok (jegyzői oklevél.)

Ábrahám János városi I. oszt. díjnok.

Zavisits Iván városi díjnok.

Felsenstein Adolf gimn. VI. oszt.

Némethy Károly (érettségi bizonyítvány).

Kelemen Béla községi irnok (polgári iskola IV. oszt.).

Balogh István.

Lujanszky Sándor (gimn. II. oszt.).

Szentiványi Gyula.

Veysz László (gimn. II. oszt.).

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) mindennap reggeli 10 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 5 óráig délután; ugyanazon napokon este 10-től 12-ig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délelőtt gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad.

— Az állami iskolai gondnokság ülése. A nagybecskereki állami iskolai gondnokság tegnap délután Mencezer Lipót elnöklésével ülést tartott, melyen jelen voltak: Bányai Jakab, dr. Grandjean József, dr. Klein Mór, Mayer Rezső, Rigó István és Baaden Károly, utóbbi ugyis mint a gondnokság jegyzője. A mult ülés határozatainak végrehajtásáról szóló jelentés után a gondnokság a következő ügyeket tárgyalta: Felolvasták a vallás- és közoktatásügyi miniszter rendeletét, melyben felhívja a várost, hogy egy katasztrális holdnyi földterületet bocsásson a gazdasági ismétlő iskola céljaira használatul. Egyuttal felhívja a miniszter a gondnokságot, hogy határozza meg az irányt, a mely szerint a gyakorlati gazdasági oktatás tartassék. A gondnokság azt javasolja, hogy a gyakorlati négy részre osztassék, még pedig konyhakertészeti, gyümöl-

csészeti, szőlőművelési és mezőgazdasági területre. Az említett rendelet továbbá szigoruan megtiltja a vasárnapon való tanítást és kiemondja, hogy vasárnap délelőtt csakis hittan tanítandó. A rendelet ezen pontja élénk eszmecsere adott alkalmat, mely után a gondnokság arra való tekintettel, hogy a gazdasági ismétlő iskola növendékei majdnem kizárólag napszámosok, cselédek és gyári munkások és így a tanításnak hétköznapon való tartása nagy nehézségekbe ütközik, azt határozta, hogy a minisztert arra kéri, miszerint tekintettel a helyi viszonyokra, engedje meg, hogy a tanítás ezentul is vasárnap tartassék. A miniszteri rendelet sokajja továbbá a szaktanító fizetését és ennek újból való megállapítását rendeli el. A közismereti tárgyak tanításáért pedig agyáltalán véve nem tartja helyén valónak a külön díjazást. A gondnokság hosszabb vita után újból 400 koronában állapítja meg a szaktanító fizetését és annak helybenhagyása iránt a minisztert megkeresi.

— Halálozások. Viszkocsill János érdeemes zombolyai polgár febr. 27-ikén 85 éves korában meghalt. Március 1-én temették el nagy részvét mellett. Viszkocsill Lajos nyug. katalinfalvai iskola igazgató édes atyját gyászolja az elhunytban.

A tegnapi elhunyt Komoróczy Aladárt ma délután temették el nagy részvét mellett s a szertartás után holttestét Kisvárdára szállították. Haláláról a család a következő gyászjelentést adta ki:

Atalítottak az összes rokonok révében is fájdalmas szívvel jelentik, hogy a szerető jó apa, jó gyermek, jó testvér és jó sógor Bieskei és Császari Komoróczy Aladár Szabolcsvármegye nyugalmazott főszolgabírája életének 54. évében folyó évi március hó 3-án délután 5 órakor használt betegség után elhunyt. A drága halott hűt tetemei folyó évi március hó 5-ik napján d. u. 3 órakor fogtak Nagybecskereken a halottas háztól az ev. ref. egyház szertartásainak megtartása után Kisvárdára szállítani s az ottani sírkertben örök nyugalomra tételni. Nagybecskerek, 1903. március 3. B. ke lengjen hamvai felett! Özv. Komoróczy Péterné eszei Zoltan Otília édesanyja. Komoróczy Jolan Roncsik Sándorné, Komoróczy Kázmér, Komoróczy Lajos, Komoróczy Jenő testvérei. Komoróczy Hedvig Hocsmann Istvánné leánya. Hoczman István veje. Jeszenszky Katalin, özv. Komoróczy Péterné Jeszenszky Ilona, Komoróczy Lajosné Jeszenszky Anna, Komoróczy Kázmérné Laskay Mária, Komoróczy Jenőné Bánay Anna, Hossay Endrené Jeszenszky Erzsébet sógorai. Komoróczy Ilona, Laskay Miklósné gyámleánya. Roncsik Sándor, Jeszenszky Sándor, Hossay Endre sógorai.

— Az arad-csanádi motoros közlekedés. Vasárnap, március 8-án teszi meg Lang Lajos kereskedelmi miniszter jelenlétében első menetrendszerű útját az arad-csanádi vasutak motoros automobilja: a „Boros Béni II.” A sok menetpróbának, vonalbejárásnak, pályavizsgálatnak végre

agyában. Ha már ráfogták, hogy lopott, hát akkor le is zárhatják, meztelenre vetkőzethetik, megmotoshatják s az utcán rendőrökkel kísérelhetik végig s hideg, sötét tömlőbe csukhatják, az egerék és patkányok közé. Ki törődik majd ő vele? Szülei messzire laknak innét, a vidéken s nincs is pénzük, hogy őt meglátogathassák. Ebben a nagy fővárosban egészen magára van hagyatva, nincsennek se rokonai, se ismerősei. Azt csinálhatnak vele, amit akarnak.

— Végigjárom a bírót és az ügyészeket, — gondolta Masinka remegve. — Elmondok nekik mindent, megesküszöm rá. És akkor majd elhiszik, hogy én tolvaj nem lehetek.

Csak egy választása volt: rögtön elmenni a háztól, hogy egy percig se maradjon ott tovább. Hiszen az igaz: borzasztó, hogy így el kellett vesztenie állását, s hogy haza kell mennie szüleihez, akinek maguknak is alig van betévé falatjuk, de hát mihez fogjon, mit csináljon? . . .

— Szabad-e bemennem, — kérdezte Nikolaj Szergeics, kívül az ajtó előtt.

Majd kissé kinyitotta az ajtót, s lány hangon kérdezte újra:

— Szabad?

— Kérem, tessék?

Belépett és az ajtónál megállt. Tekintete szomorú volt és vörös orra csakugy fénylett. Ebéd után nyilván jól felöntött a garatra s ez a járásán és egész lényén meglátszott.

— Mit csinál? — kérdezte a kosárra mutatva.

— Csomagolok. Bocsásson meg, Nikolaj Szergeics, de tovább nem maradhatok a házában. Oly mélyen sért engem ez az aljas gyanu.

Értem . . . de azért még sincs igaza . . . Hogy miért? Igaz, hogy kikutatták önnek minden podgyaszát, mert ők már ilyenek . . . De hát mit értett ez önnek? Az ön becsületében azért mégsem esett kár.

Masinka csak hallgatott és tovább csomagolt.

Nikolaj Szergeics megigazgatta a bajuszát s azon törte a fejét, hogy ugyan mi okosat is mondhatna még a leánynak, majd is hebegett tovább.

— Persze! . . . Hiszen én értem a dolgot, de azért ezt mégsem kell önnek annyira zokon venni. Ön jól tudja már, milyen ideges és beszámíthatatlan az én feleségem, nem szabad őt túlszigoruan megítélni.

Masinka hallgatott.

— De ha ön kisasszony, annyira sértve érzi magát — folytatta Nikolaj Szergeics hát . . . nem bánom . . . bocsánatot kérek öntől. Bocsásson meg, kérem!

Masinka nem válaszolt semmit, hanem még mélyebben hajlott a kosár fölé. Ez az iszákos, erélytelen ember csak ötödik kerék volt a kocsi-ban. Mindenki tudta a háznál, hogy csak kegyelem-kenyéren él s még a cselédség előtt sem járta a szava, nem becsülték semmire. Az ő bocsánatkérése tehát éppen semmit sem nyomott a latban.

— Hm . . . Ön hallgat kisasszony? Még ezzel sincs megelégedve? Akkor hát nem bánom, a feleségem nevében is bocsánatot kérek . . . Ó nagyon tanulatlanul és sértő módon viselkedett önnel szemben . . . megvallom . . .

Nikolaj Szergeics néhányat előre lépett, sóhajtott és tovább folytatta:

— Mit kíván még ennél is többet? Hát már mindent megmondjak önnek, ami a szívemen fekszik? Azt akarja, hogy lelkiismeretfurdalásokat érezzek?

— Jól tudom én, hogy ön nem oka semminek, Nikolaj Szergeics — szót Masinka, miközben nagy kísért szeméit a háziúrra meresztette. — Önnek nincs oka lelkiifurdalástól félni.

— Hát persze . . . De azért mégse menjen el, kérem, nagyon kérem!

Masinka minderre csak a fejét esóválta. Nikolaj Szergeics pedig az ablaknál megállt s újjával dobolt az üvegtáblákon.

— És éppen rám nézve borzasztó ez a félreértés — szolt tovább a háziúr. — Tehát azt akarja, hogy térdre rogyjak itt ön előtt? Igen? Önnek megsértették a büszkeségét? ezért sir s ezért akar elmenni. De én is büszke vagyok és ön meg az én büszkeségemet nem kiméli. Vagy azt akarja, hogy azt is megmondjam önnek, amit még a gyóntató papnak sem mondanék el? Azt akarja, hogy beismerjem azt, a mit még halálom óráján sem fogok beismereni?

Masinka hallgatott.

— Én loptam el a feleségem melltűjét, — szolt sebese hadarva a szót Nikolaj Szergeics. — Nos hát, meg van már velem elégedve? . . . Igen . . . én loptam el . . . De, természetesen számítok a titoktartásra . . . Az istenre kérem . . . senkinek erről egy szót se . . . még a legcsekélyebb célzást se!

Elámulva, megrettenve riasogatta tovább cókmojkait, Masinka ugy sietett, hogy a ruháit már csak hirtelen összegyűrve nyomkodta bele a kosárba, csakhogy mennél hamarabb készen legyen. Mostan, Nikolaj Szergeics beismerő vallomása után meg már éppen egy percig sem akart tovább ott maradni, sőt azt sem bírta elképzelni, hogyan lakhatott ő abban a házban annyi ideig.

— Ezen ugyan ne csodálkozzék — folytatta Nikolaj Szergeics a beszédét kis szünet után. Régi történet ez, mely mindig új marad! Nekem pénzre van szükségem és a feleségem nem ad. Ezt a házat és az egész birtokunkat az atyám szerezte! Minden az enyém itt s ez a melltű az anyámé volt . . . De ő mindent elvett tőlem.

Én nem pörösködöm vele és ezt, remé-

meglet
kocsi
tarifa
kezdés
nem es
intézm
kedelm
közleke
hoz m
tert, a
nap A
üzemb
szállít

tavasza
volt, a
termé
szőlő
termés
szeged
jósolt
és nem
az ide
április
fagyoss
minder
kilátás
idő leca

megirt
kozásn
Trad
a Mang
egy szó
becsker
elfogta
Óbecs
ságnak
valója
ban Ad
cselekn
bünteté
Mohoi
vonatró
csés vo
rült nek
nyomoz

gőzkaz
bizotts
8 órak
tében
szerüen
felügyel
17. sz.)
nyujtan

mesvárn
és finon
ökör kö
fáját

lem, ő
csásor
c'est tou
jon itt

rozottan

kolaj S
melie,
atiket
megveit
életemb
arczat n
itt? Kül
tehetne
önnek!
sem mel
retnek
mindenü
tisztart
az ördö
a lovakt
vadász

dégszob

Liza, h

Esze

ismét N

s az ajt

ienne, h

. . . mil

Itt mar

az egész

amelyikre

A sa

ban hiad

minden k

óra mulv

meglett az eredménye: a pályatest jó, a motoroskocsi jó, a menetrend elkészült, a menetrend-tarifát összeállították s így a közlekedés megkezdésének semmiféle technikai akadály útjába nem esett. A vasutak igazgatósága e nagyszabású intézmény fontosságához, közgazdasági és kereskedelmi jelentőségéhez méltó ünnepe avatja a közlekedés megkezdését s a kocsis első elindításához meghívta Aradra Láng Lajos keresk. minisztert, a ki a vasutak kérelmének engedve, vasárnap Aradra érkezik s így ezen napon helyezik üzembe az arad-csanádi egyesület vasutak személyszállító motorkocsijait.

— **A gyümölcs veszedelme.** Az elmúlt év tavaszán az ország legnagyobb részében fagy volt, aminek következményeképpen a gyümölcstermés igen rosszul folyt ki, ártott a fagy a szőlőnek is és nem egy gazdának vitte el szőlőtermése nagy részét. Hát ha igazat lehet adni a szegedi Meteorának, aki a tavalyi fagyot is megjósolta, az idén nem lesz nagy gyümölcstermés és nem lesz még szüret sem. A jövődőlés szerint az idei tavasz két fagyot fog produkálni. Az egyik április 20-án, a másik pedig május 18-án, tehát a fagyoszenetek elvonulása után következik be és mindenesetre kárral fog járni, szóval szomorú kilátásaink vannak, de ezuttal óhajtjuk, hogy az idő lecáfolja a szegedi időjóst.

— **Vonatról leugrott rabló.** Annak idején megirtuk, hogy egy Bubos Mihály nevű foglalkozás nélküli csavargó fényes nappal becsalta Tradinagity Draga kumáni szőnyegárusítót a Mangold-féle ház kapuja alá s ott elrabolt tőle egy szőnyeget és 50 korona készpénzt. A nagybecskereki rendőrség a rablót mindjárt másnap elfogta s miután itt kitöltötte büntetését, Óbecsére szállították, ahol az ottani hatóságnak szintén volt vele valami leszámolni valója. Miután itt is kitöltötte a büntetést, a napokban Adára szállították, ahol hasonlóképpen valami cselekményért büntetés várt rá. Bubos ezt a büntetést már ki akarta kerülni s azért Ada és Mohol állomások között leugrott a robogó vonatról. A gonosztevő halálugrása olyan szerencsés volt, hogy nem történt semmi baja és sikerült neki elmenekülni. A szőkevényt mindenféle nyomozzák.

— **Gépészek vizsgálja.** A gőzgépezézők és gőzkazánfűtők vizsgálata a Temesvárott szervezett bizottság által 1903. évi március hó 9-én reggel 8 órakor a m. kir. államasutak műhely épületében fog megtartatni. A vonatkozó szabályszerűen felszerelt kérvények a m. kir. ker. iparfelügyelőhöz, Temesvár (Józsefváros, Hunyady-ut 17. sz.) címezve, legkésőbb a megelőző napon nyújtandók be.

— **Szaj- és körömfájás Temesvárott.** Temesvárról írják: Az itteni józsefvárosi szeszégető- és finomítógár hizlaldájában beállított 1207 db ökör között f. hó 2-án a ragályos szaj- és körömfájást hivatalosan megállapították. A betegség

lem, ön is helyesli. Esdekelve kérem önt, bocsásson meg és maradjon itt. Tout comprendre, c'est tout pardonner. Ne menjen el . . . Maradjon itt . . .

— Nem maradok! — szolt Masinka határozottan.

— Nos hát Isten önnel! — sóhajtott Nikolaj Szergeics, leülve egy kis zsamolyra a kosár mellé. — Őszintén megvallva, szeretem azokat, akiket még meg lehet sérteni, s akik gyűlölni, megvetni tudnak másokat. Képes lennék egész életemben így ön mellett ülni s haragtól kipirult arczat nézni . . . Hát csakugyan . . . nem marad itt? Különben értem és méltánylom . . . Nem is tehetne másképpen . . . Persze . . . De jó is önnel! . . . De nekem . . . brr! . . . Egy tapodtat sem mehetek ebből az én tömlőcömből. Szeretnék valamelyik birtokunkra kimenni, de hát mindenütt ott vannak a nőm fővigyázói . . . tisztartók, a mezőőrök . . . hogy vinné el őket az ördög! Ha befogatok a kocsiba, ők kifogatják a lovakat. Nem szabad horgásznom, nem szabad vadásznom, nem szabad nekem semmi!

— Nikolaj Szergeics! — hallatszott a vendégszobából a Fedoszja Vasziljevna hangja — Liza, hijjad be az urat!

Észerint hát nem marad itt? — kérdezte ismét Nikolaj Szergeics, miközben gyorsan fölkel s az ajtó felé tartott. — Oh, pedig milyen jó lenne, ha itt maradna! Esténként idejőnnék önhöz . . . milyen szépen elbeszélgetnénk! Nos? . . . Itt marad? . . . Hiszen, ha ön elmegy innen, az egész házban nem lesz egyetlen arc sem, amelyikre szívesen nézek. Hiszen ez borzasztó!

A sápadt, becsipett Nikolaj Szergeics azonban hiába rimázkodott, hiába könyörgött. Masinka minden kérdésre tagadólag rázta a fejét és egy óra mulva már utban volt hazafelé a szüleihez.

Csehov Antal.

lefolyásának gyorsítása céljából az egész hizlalda állatállományát azonnal mesterségesen beoltották, mi által a járvány gyors és kedvező lefolyása remélhető.

TÁVIRATOK

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 5-én.
— Távirati tudósítás. —

Budapest, március 5.

A képviselőház ma délelőtt ülést tartott, a melyen folytatta az unjonclétszám megállapításáról szóló törvényjavaslat tárgyalását.

A mai ülésen először Reich Aladár beszélt a javaslat ellen, utána pedig szintén a javaslat ellen Eötvös Károly szólalt fel s hosszabb beszédben fejtegette, hogy a függetlenségi párt álláspontja közjogilag egészen helyes s a törvényhozás már egy ízben megtagadta a koronának a hadsereg kiegészítését egész esztendőre, éppen Deák Ferenc vezetése alatt. Hangoztatja Eötvös, hogy országunk függetlenségét s szabadságát földadni nem szabad, mert e nélkül a Habsburgok soha se voltak és soha se lesznek nagyhatalom. Ilyenforma érvelésekkel beszél tovább Eötvös és kibeszéli az ülést.

A horvát miniszter Abbáziában.

Budapest, március 5. (A „Torontái” eredeti távirata.) Fiuméből jelentik: Cseh Ervin horvát-szlavon-dalmát miniszter tegnap reggel Abbáziába érkezett ahol hosszabb ideig fog tartózkodni.

A galánthai választás.

Budapest, március 5. (A „Torontái” eredeti távirata.) A galánthai választás tegnap első este ért véget. A választáson Eszterházy Mihály gróf szabadelvűpárti 1440; Kormos Béla néppárti 986 és Havas függetlenségi 294 szavazatot kapott. Így tehát Eszterházy Mihály gróf 160 abszolút szótöbbséggel a galánthai kerület képviselőjévé választották.

A forrongó Balkán.

Budapest, március 5. (A „Torontái” eredeti távirata.) Londonból jelentik: Az itteni lapokhoz igen ag-asztó hírek érkeznek a Balkán félszigetről. A hírek szerint Macedónia számos községében ismeretlen ügynökök fegyvereket osztottak szét s a lakosság csak egy bizonyos jelre vár, hogy föllázadjon.

Jubileumi zarándoklat Rómába.

Budapest, március 5. (A „Torontái” eredeti távirata.) XIII. Leó pápa 25 éves jubileuma alkalmából Vasary Kolos hercegprímás védnöksége alatt husvétkor ifjúsági zarándoklat indul Rómába. A zarándoklat két irányban fog menni. Az egyik április 7-én indul Fiumén, Anconán át Rómába s ezen az útvonalon csakis tanulók és tanárok mehetnek. Azok számára, a kik a tengeri utat elkerülni óhajtják, szárazföldi útvonalat is rendeznek, a mely április 4-én indul s melyhez bárki csatlakozhat.

Tüntető népgyűlés a katonai javaslatok ellen.

Budapest, március 5. (A „Torontái” eredeti távirata.) Március 8-án, vasárnap délután 3 órakor az új ország-ház előtti térségen tüntető népgyűlés lesz a katonai javaslatok ellen. A népgyűlésen a függetlenségikörökön, asztaltársaságokon és poigárokon kívül részt vesznek a szociáldemokraták is.

Magyar kiállítás Máltában.

Budapest, március 5. (A „Torontái” eredeti távirata.) Fiuméből jelentik: Máltai konzulunk Hohenlandi Kohen A. lovag La Valletében saját házában nyole termet és egy pincét bocsátott rendelkezésre magyar és osztrák áruminták bemutatására. A kiállítási tárgyak vámmentesek és csak eladás esetén fizetnek vámot. A visszaérkező árut az „Adria” ingyen szállítja haza. A tárgyak csak minták és így csak kivételes esetekben adhatók el. A be- és kicsomagolás ingyenes. A kiállítók csak a házhoz való szállítás költségét fizetik.

Határidő-üzenet.

Budapest, március 5. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) A mai tőzsdén az árak kissé csökkentek. Déli zárlatkor a következő árakat jegyezték:

Buza áprilisra	7.60—7.61
Buza júliusra	7.52—7.53
Rozs áprilisra	6.70—6.71
Tengeri (májusra)	6.07—6.08
Tengeri (júliusra)	6.13—6.14
Zab (áprilisra)	6.00—6.02

Felelős szerkesztőnk távollétében a szerkesztésért felelős: SOMFAI JANOS.

A közönség köréből.*

Tekintetes Szerkesztő ur!

A „Nagybecskereki Hírlap” tegnapi számának „A közönség köréből” c. rovatába „egy látogató iparosné” aláírással személyemmel foglalkozik valaki és szörnyen felháborodik a Szabad Lyceum legutóbbi felolvasásakor állítólag mondott szavaimon. Maga az a körülmény, hogy a névtelenség köpenyében burkolózik a támadóm, teljesen fölmentene ugyan a védekezés kötelessége alól, de mert nőnek vallja magát az illető, hölgyekkel szemben pedig tudtommal még sohasem szolgáltam rá az udvariasság vádjára és mivel ezenfelül nemcsak személyemben, de főképpen tanári mivoltomban illet gánccsal, mégis csak kérem tek. Szerkesztő urat, méltóztassék következő soraimnak tért szorítani ugyancsak a fent érintett rovat alatt.

Azt a nyilatkozatot, hogy az első két széksort fenn kellene tartani, nem ugyan, mint „iparosné” hallani vélte, az előkelőség számára, hanem a Lyceum vezetőségének hozzátartozói részére, csakugyan tettem egyik rendező előtt. Ennyit tehát valóban halhatott, mert, mint maga is mondja, még a felolvasás előtt történt, tehát nem volt okom sugva mondani. De a többit aztán, nevezetesen e szavaimat: „nem pedig ezeknek” vagy a feléje irányított „megvető arc-kifejezésemet” csakis merész fantáziája hitethette el velem! Nekem legalább mindekkoráig halvány sejtelmem sem volt róluik és Szőlőssy ur, s kihez szavaimat intéztem, szintén aligha halhatott, vagy láthatott belőlük valamit. Igyekeztem cáfolatomat lehető enyhe szavakba öltöztetni, nehogy ez egyszer mégis a jogosság látszatával vádolhasson nő udvariassággal. Pedig igazán rászolgált volna vasosabb cáfolatra is. De nehogy tán egyszerű letagadásnak vélje valaki, amit mondok, legyen szabad megemlítenem, hogy a második széksorban ez alkalommal történetesen éppen kizárólag a vezetőség hozzátartozói ültek, (kőztük saját családomnak is 3 tagja), az első sort ellenben közvetlen mellettem néhány oly igen fiatal vendég foglalta el, hogy merőben fölösleges lett volna félre nem érhető szavaimat bővebben is magyarázgatnom!

Ez okon tehát a t. „iparosné” leekéztetését, mintha tanár létemre nővel szemben botránnyosan viselkedtem volna, minden udvariasságom mellett is kénytelen vagyok ezennel visszautasítani és csupán azon felfogására kívánok reflektálni, hogy a népszerű tudomány esarnokába minden érdeklődőnek egyaránt van joga belépni (ha jut hely számára) Hát én is azt mondom: mindenkinek! De akkor tán a Lyceum vezetősége, vagy éppen a felolvasó hozzátartozóinak is, ugy-e? Vagy éppen azok szoruljanak ki? Hisz maga „iparosné” is oly meleg szavakkal magasztalja érdemeiket. Köszönöm is nevéükben az elismerést, mert hát — ezt ő maga is tudhatja. Hisz ugy látszik ismer és mint mondja, minden felolvasásra eljar — magam is igénytelen tagja volnék e szépen kicdicsért intézmény uttörőinek, még pedig meg születése percétől fogva.

Mondom, én is csak annyit kívántam és pedig nem is a magam számára, mert hisz nekem és családomnak, mint említém, jutott hely, de ha kellett, pedig gyakran kellett, a magamét készséggel átengedtem valamely később érkező hölgynek, de nem tette azonban meg ugyanezt akárhány, nálamnál sokkal, de sokkal fiatalabb ur, ki még történetesen . . . tanár sem volt hozzá!

Ezért ennyit ezuttal a lányomnak, de érisen belőle a menyem is egyszersmind.

Fogadja t. Szerkesztő ur szives üdvözlömetet.

Nagybecskerek, 1903. március 5.

Gróf Vilmos,

felső keresk. isk. tanár.

* E rovatot díjmentesen bocsátjuk a közönség rendelkezésére, a felelőség azonban beküldőt terheli. A szerk

Vonatok érkezése és indulása

Nagybecskerekre, illetve Nagybecskerekéről.

Érvényes 1902. október hó 1-től.

Érkezik:

a) A nagybecskereki pályaudvarra:

Temesvár, Versecz, Zombolyáról: délelőtt 9 óra 34 p.
Pancsováról: délután 5 óra 55 p.
Budapest—Szegedről: reggel 7 óra 22 p.; délután 4 óra 35 p.
Budapest—Nagykikindáról: este 9 óra 58 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarra:

Zombolyáról, Verseczről, Alibunárról és Temesvárról: este 7 óra 15 p.
Módosra: minden kedden, pénteken és vasárnapon reggel 6 óra 28 p.
Pancsováról: reggel 7 óra 23 p.
Zombolyáról: (keskenyvágányú vonal) reggel 8 óra 23 p.; este 6 óra 55 p.

Indul:

a) A nagybecskereki pályaudvarról:

Zombolya, Temesvár, Verseczre: délután 4 óra 50 p.
Pancsovára: délelőtt 8 óra 23 p.; délután 6 óra 20 p.
Szeged—Budapestre: d. e. 11 óra 12 p.; este 6 óra 46 p.
Nagykikinda—Budapestre: reggel 6 óra 7 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarról:

Temesvár, Versecz, Alibunárról—Pancsova és Alibunárra: reggel 3 óra 33 p.
Zombolyára: (keskenyvágányú vonal) reggel 3 óra 54 p.; délután 5 óra 10 p.
Módosra: minden kedden, pénteken és vasárnapon délelőtt 11 óra 38 p.

A „Nagybecskereki kereskedő ifjak egylete“ ezidei

rendes közgyűlését

folyó évi március hó 15-én délután 3 órakor tartja saját helyiségeiben, a melyre a t. tag urakat tisztelettel meghívja az

elnökség.

Taggysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. Két jegyzőkönyvhitelítő választása.
3. Évi jelentés.
4. Pénztári jelentés.
5. A felügyelő bizottság jelentése és a felmentvény megadása feletti határozathozatal. Az 1903. évi költségvetés megállapítása.
6. Ügyész, könyvtáros, 4 választmányi tag és 6 v. póttag megválasztása.
7. Esetleges indítványok.

Önálló indítványok a közgyűlés előtt az egyleti titkárhoz nyújthatók be. 213—1.1

14484/C. II. szám. Magy. kir. államvasutak.

H i r d e t m é n y.

Közvetlen forgalom Ausztria-Magyarország, Szerbia, Bulgária és Törökország között.
Közvetlen forgalom egyrészt Németország, másrészt Szerbia, Bulgária és Törökország között.

A Németország és Ausztria-Magyarország között egyrészt, Szerbia, Bulgária és Törökország között másrészt, valamint az utóbb nevezett három ország egymásközötti forgalmára nézve 1898. évi május hó 1-étől érvényes üzletszabályzathoz folyó évi április hó 1-én a II. pótlék lép hatályba, mely az üzletszabályzat határozmányainak módosítását és kiegészítését tartalmazza.

Ezen pótlék példányai a részes vasutaknál kaphatók.

Budapest, 1903. február 11-én.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága
a részes vasutak nevében is.
(Utányomás nem díjaztatik)

Vetőmagnak

ajánlunk

arankamentes, államilag oltalmazott
lóheremagot és lucernát,
továbbá

tavaszi búkkönyt, kölest, sörárpát.

Klein Vilmos örökösei

Temesvárott.

168—10.6

Basahid község előjáróságától.

605. szám 1903.

204—3.3

Árverési hirdetmény.

Alólirott község előjárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Basahid község mint erkölcsi testület tulajdonát képező „Gréda“ nevű dűlőben fekvő 400 hold elsőrendű szántóföld f. évi március hó 25-én d. e. 8 órakor a helyszínen 2 holdas parcellákban nyilvános árverésen a folyó gazdasági évre azonnali készpénzfizetés mellett haszonbérbe fog adatni.

Basahidon, 1903. évi március hó 2-án.

Szávics,

Stevanov.

jegyző.

h. bírő.

Meghívás.

Az 1898: XXIII. t.-c. alapján alakult Országos Központi Hitelszövetkezet kötelekebe tartozó Csöszteleki hitelszövetkezet, mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja, 1903 évi március hó 25-én délután 3 órakor az áll. népiskola II. oszt. tantermében

V. rendes közgyűlést

tart, melyre a tagok az alapszabályok 35. §-a értelmében meghívattak.

N a p i r e n d:

1. Mult évi üzleteredményről szóló jelentések tárgyalása.
2. Zárószámok megvizsgálása és a felmentvény megadása.
3. Mérleg megállapítása.
4. Tiszta jövedelemről való rendelkezés.
5. Az igazgatóság 3 tagjának választása.
6. Felügyelő-bizottság tagjának választása.
7. Helyben felállítandó szövetkezeti raktár alapszabályainak tárgyalása.
8. Az alapszabályok változtatása.
9. Netáni indítványok.

1902. évi december hó 31-én a tagok száma 376, üzletrészeinek száma pedig 614 volt; az év folyamán belépett 25 tag 34 üzletrészzel, kilépett 14 tag 17 üzletrészzel.

A felügyelő-bizottság által megvizsgált évi mérleg a szövetkezet helyiségében kifüggesztett és mindenki által megtekinthető.

Kelt Csöszteleken, 1903. évi március hó 2-án.

211—1.1)

Az igazgatóság.

2000 Stück

Chujen

hier aus Samen gezogen von 50
cm bis 2 Meter Höhe, prachtvolle
Exemplare, sind wegen Pflanzreini-
gung billig zu haben bei

Gligorijevity Jozza,
Spejerci- und Mehlhandlung, Gr.-Becserel
210—8.1

28.759/C. I. 1903. sz.

Magy. kir. államvasutak.

H i r d e t m é n y.

A magyar, osztrák és bosznia-hercegovinai vasutakon érvényes áru-díjzabás I. rész. B) szakaszához III. pótlék kiadása.

A magyar, osztrák és bosznia-hercegovinai vasutakon 1902. évi január hó 1-je óta érvényes áru-díjzabás I. rész. B) szakaszához 1903. évi április hó 1-én a III. pótlék lép életbe, mely az általános díjzabási határozmányok, a hullák és élő állatok szállítására fennálló határozmányok, a bizonyos tárgyakra vonatkozó különleges határozmányok az áruosztályozás és a mellékletékek díjzabásának módosítását, illetőleg kiegészítését tartalmazza.

E pótlék példányai a részes vasutagazgatóságoknál, továbbá az állomások közvetítése útján darabonként 20 fillérért megszerezhetők.

Budapest, 1903. évi február hó 15-én.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága,
egyszersmind a részes vasutak nevében is.
(Utányomás nem díjaztatik.)

Torontálmegye közg. bizottsága.

1151/903. szám.

205—3.3

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszterium 1902. évi 59696. szám alatt kelt rendeletével a Módos község által a nevezett község belterületén fekvő u. n. Uj-utca megnyitása céljaira szükségelt földterületekre nézve a kisajátítási eljárást közérdekből elrendelvé, a tárgyalás folyó évi március hó 20-ára délutáni fél 4 órakor Módos községében (községházánál) fog megtartatni.

Felhivatnak tehát az érdekelt felek, hogy fenti időre kitűzött tárgyaláson annál is inkább megjelenjenek, minthogy a bizottság a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is érdemileg határoz, ha az érdekelt felek közül senki sem jelenik meg.

A kisajátítási tervrajz és összeírás Módos községházánál 15 napi közszelemlére kitétetett.

Nagybecskereken, 1903. évi március hó 1-én.

Dr. Delimánics,
főispán.

283/II. számhoz. 1903.

209—3.2

Hirdetmény.

A földmivelésügyi m. kir. miniszter ur az 1903. évi február hó 14-én kelt 5752. számú rendeletével Tervár kincstári telepítvényen egy iskola építését 11.709 kor. 31 fillér összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálat foganatosításának biztosítása céljából az 1903. évi március hó 26-ik napjának délelőtti 10 órájára alulírt hivatalhelyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetetik.

A versenyzni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annnyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5 százalékának megfelelő bantpénz csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki müvelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Nagybecskereken, 1903. évi február hó 21-én.

M. kir. államépítészeti hivatal.

A hivatal főnöke:

Faur,

kir. főmérnök.

Torontálmegye törökbecsei főszolgabiról.

762. szám. 1903.

202—3.3

Pályázati hirdetmény.

A törökbecsei járáshoz tartozó beodrai községi orvosi állásra pályázni szándékozókat felhívom, hogy felszerelt kérvényeiket f. évi március hó 25-ig hozzám nyújtsák be, a később érkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Javadalmazás:

1. Évi készpénzfizetés 800 korona.
2. Beteglátogatásért nappal 60 fillér.
3. Beteglátogatásért éjjel 60 fillér.
4. Ha a beteget megvizsgálás végett az orvos lakására viszik, azon esetre ugy nappal, mint éjjel egy látogatásért 40 fill.
5. Orvosi bizonyítványokért szabályrendeletileg megállapított díjak.

A megválasztott orvos köteles a torontálmegyei orvosi nyugdíj egyesületbe belépni.

Törökbecsén, 1903. február hó 28-án.

Horváth,

főszolgabíró.